

forbrug, rimelig social balance og samlet set fuldt finansieret.

Selv vores meget ambitiøse forslag vurderes af økonomer til ikke at kunne løse holdbarhedsproblemet, så der skal gøres mere. Hvad er det konkret for ting, ordføreren tænker på der skal gøres, for at vi når derhen, hvor ordføreren mener at vi er i smult vande, om man så må sige?

Kl. 14:34

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 14:34

Mike Legarth (KF):

Vi Konservative er jo meget optaget af at sænke skatten på den sidst tjente krone, fordi vi tror, det giver den her dynamik i vores samfundsøkonomi, lyst til at arbejde mere og lyst til at tage en langvarig uddannelse selv på sulteløn, fordi der er et tilstrækkeligt udbytte, når man kommer igennem den, så man på den måde kan bidrage til en vækst i vores samfund. På den måde tror vi at vi kan tjene en hel del af det her arbejdsudbud hjem.

Hvis vi ikke kan det, er der arbejdsmarkedsreformer. Der må vi jo sætte os ned sammen, og jeg tager med kyshånd imod den gode vilje til at få fundet løsninger på de udfordringer, vi måtte står over for til den tid.

Kl. 14:35

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Margrethe Vestager.

Kl. 14:35

Margrethe Vestager (RV):

Jeg tror, det er vigtigt at fokusere på det, der er sådan lidt tåget, sådan lidt uldent, ville man måske sige, nemlig spørgsmålet om, hvad der så skal ske efter skattereformen. I den bedste af alle verdener når vi så langt, at den måske bidrager med halvdelen af det, der skal til. Det vil være godt, vi vil være stolte, vi vil have lavet noget, der er bredt og ordentligt, og som danner den grundlæggende økonomiske arkitektur for de næste måske 10 år.

Hvad så med den anden halvdel? Kan ordføreren blive lidt mere præcis? Er det dagpengesystemet? Er det førtidspensionen? Er det uddannelsessystemet? Hvor er det, Det Konservative Folkeparti konkret ser løsninger? Det skal jo til at være en del af den offentlige debat, fordi vi har den meget store udfordring, at vi både har stigende ledighed og må imødesee, at vi kommer til at mangle læger, sygeplejersker og lærere i folkeskolen – alle de mennesker, der gør vores velfærdssamfund til virkelighed.

Kl. 14:36

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 14:36

Mike Legarth (KF):

Når vi nu er kommet igennem en vellykket skattereform, som har givet en markant nedsættelse af skat på arbejde og et meget forenklet skattesystem, og som har løst hovedparten af problemet, skal vi til den tid sætte os ned og beskrive de udfordringer, der er. Nogle vil være positive, nogle vil være negative, nogle vil gå ud over den ene, og nogle vil gå ud over den anden, men på forhånd er der ikke nogen grund til at beskrive ultimative krav til en forhandlingsproces eller gøre nogen unødigt bekymret, fordi de er i præcis den situation, som kunne være en del af det, man kunne pege på, så det vil jeg afstå fra nu. Jeg vil bare tilkendegive, at vi er helt klar over den udfordring, der i givet fald skal løses, og vi vil tage det ansvar, der er nødvendigt at tage, for at vores samfundsudvikling og vores langtidsekonomiske udvikling kan være holdbar.

Kl. 14:37

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til den konservative ordfører. Så er det Enhedslistens ordfører, hr. Frank Aaen.

Kl. 14:37

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

De problemer for økonomien frem til 2015, som regeringen påstår er der og vil komme, er fuldstændig selvskabte. De er selvskabte på den måde, at regeringen jo i stedet for at bruge pengene på velfærd har delt milliarder ud til skattelettelser – skattelettelser, der er fordelt på den systematiske måde, at der gives mest til de rige, mindst til de lavtlønnede grupper og intet til pensionister, syge og arbejdsløse. Det er også derfor, vi har set, at uligheden i samfundet er vokset. Og som vi kunne høre her i debatten, er de planer, som regeringen har for en kommende skattereform, skåret efter samme skabelon: mest til de rige, intet til pensionister og arbejdsløse og endnu mere ulighed i samfundet.

Så er der samtidig tale om et bevidst valg, nemlig at give til de rige, give til de store selskaber, som også har fået massive skattelettelser, og dermed give færre penge til velfærd. Og det er derfor, man har skabt et problem, for man har sagt, at det er bedre, at folk får mere til privat forbrug, end det er, at vi får bedre råd til at øge velfærden. Regeringen har i den tid, den har sidet, bevirket, at det private forbrug er vokset